

Det var en sommer dag. Jeg var i ørken det var folket etter meg de ropte” kom hit jeg var kjempe redd jeg visste ikke hva jeg skulle gjøre. Jeg klart ikke mer jeg ga opp. Jeg var for sliten. De fanget meg igjen. Denne gangen ble jeg satt inn i et bur sammen med min store bror. De hadde voldtatt han fler ganger. Han var slave for dem. Han jobbet for denne gruppen. De kalte seg selv TALIBAN. De sa at jeg skulle bli som min pappa. Han var en av dem for lenge siden da jeg var liten unge. De drepte min mor da jeg var 8 år gammel. De trente meg opp til å drepe flere mennesker som var som meg. Jeg begynte og like dette. Men første gangen jeg klarte og skyte en jente som var 10 år gammel, jeg måtte ellers skulle de drepe min b ror. Han heter Hassan. Han er forsatt i bur. Jeg gikk ut om morgningen kl 10. Vi fikk brød og vann som næring større jeg fikk medaljer av sjefen min. han var en pingle uten hæren hans. Vi var kjempe kjent gruppe alle visste om oss. En dag planlegget de og styrte i world trade Center i USA. De hadde planlagt dette fra før jeg begynte her. Vi hadde flere medlemmer i flere andre land. Vi tjente masse penger menn dette landet Pakistan trengte vi ikke penger bare våpen og mat som var viktige og ta vare på sin familie, det er derfor jeg er her. Pappa sa alltid jeg kommer til og kjempe for landet mitt. De ble sant. Jeg er voksen nå og kjemper for landet mitt. 2 år senere var jeg 20 år gammel jeg var nest leder i denne gruppen vi var over 200 000 mennesker. Vi ble bare større og større vi gikk fra hus til og plukket opp soldater. Til slutt hadde vi planlagt alt vi skulle gjøre med world trade center. Ci kontakt noen fra flyplassen som var med i vår gruppe. Vi fikk tak i et par fly. Det var boing fly og en vanlige fly. De sa at jeg skulle dø for mitt land. Vi var tilsammen 100 personer som skulle dø for dette landet. De sa hvis jeg gjør denne oppdraget. skulle de slippe fri min bror. Han var helt ødelagt. Han hadde vært i bur flere uker og dager. Tilslutt sa jeg greit til dette. Vi tok flyet dagen etter det var 9 sep. klokken 8 om morgningen skulle vi ta flyet disse flyene skulle til washinthon dc og new york. Vi satt i flyet. Vi gikk forbi kontrollen i fly plassen uten og bli stoppet fordi vi kjenner de som er kontroller. Vi gikk rolig mot flyet tiden gikk sakte. Jeg var redd og svettet mye fordi jeg visst jeg skulle dø. Men jeg tenkte ikke så mye på det jeg hadde kjempe mye føleser for min bror. Da vi kom inn i flyet var det mange mennesker og det var 50 taliban medlemmer i hvert av flyene. Da det var 20 min til landing sto alle opp med pistoler folk begynte og skrike og gråte. Vi gikk til piloten og sa at han skulle fly inn i disse 2 tvilling tårnene. Ellers skulle vi ta livet av han. Han byttet retning mot disse tårnene. Han tok opp farten det var 900km i timen. Vi kjørte full fart inn i disse tårne. Plustselig var alt svart. Jeg død. Uten føleser.....